

Nieuw elan en ondernemerschap

Brabantse gastvrijheid op de boerderij

Op het boerenbedrijf op de Lamperen werden hoofdzakelijk melkkoeien 90 stuks en zeugen 100 stuks gehouden en ca. 30 bunder grond bewerkt. Regelmatig werd er geïnvesteerd in gebouwen, grond en machines. In de jaren 80 was het dan ook een respectabel bedrijf met een gezonde bedrijfsvoering. Direct na het huwelijk van Mat en Miriam in 1989 trokken zij in op de boerderij. Later, vanaf 1991, vormden zij samen met de ouders van Mat een maatschap. Een prima combinatie omdat alle partijen uitstekend met elkaar overweg konden. Jan de vader van Mat is nog tot op hoge leeftijd actief gebleven op de boerderij. Samen met Mat had hij als hobby het houden van fokpaarden. Ieder jaar liepen er wel 1 tot 3 veulens rond en dat was niet alleen een leuk gezicht maar vaak bleken ze het later ook nog eens goed te doen als dressuur- of springpaard. Het laatste fokproduct dat in de paarden sportwereld terecht is gekomen heeft een verhaal: De hengstenhouder en Mat en zijn vader vonden het een zeer goede hengst. Samen hebben zij het in eigendom genomen en nadat het 3 jaar was geworden opgegeven voor een hengstenkeuring. Amper een week voor de keuring werd een afwijking ontdekt waardoor op het laatste moment werd afgezien van de keuring. De vrouw van de hengstenhouder ging er daarna mee dressereren en dit ging 2 jaar goed, waarna de hengst problemen met de voeten kreeg en ongeschikt werd voor de dressuur. Echter zijn prachtige galoppassen bleven waardoor de voltige manege de Wittigheid in Odiliapeel er interesse voor kreeg. Daar is de hengst verder gegroeid tot het beste voltige paard van Nederland. Nog steeds gaat het vaak mee naar shows in het binnen- en buitenland, waar dan enkele gymnasten allerlei kunstjes doen op zijn rug. Van jongs af aan wilde Mat op de boerderij werken. Na de lagere school bezocht hij dan ook MAS in Cuijk, waarna nog talrijke cursussen op het gebied van management, organisatiekunde en vakgerichte specialisaties volgden. Miriam, ook geboren en getogen in Wanroij, ging nadat zij de middelbare school had afgerond werken bij het Ki-station in Wanroij. Daar was ze voor alles inzetbaar, behalve voor het spenen en insemineren. Omdat haar schoonvader lang door bleef werken op de boerderij was het niet nodig dat ook zij mee zou helpen op het bedrijf. Werken op het Ki-station deed zij totdat hun eerste kind, dochter Anne, in 1991 werd geboren. In 1993 opgevolgd door dochter Ilse, in 1994 door zoon Arjan en in 1996 afgesloten door zoon Geert. Nadat de kinderen niet meer om veel aandacht vroegen is zij een opleiding gaan volgen en gaan werken als kraamverzorgster. Dit werk werd met veel plezier en gedrevenheid tot 2007 gedaan. Waarna het fulltime werken op het eigen bedrijf werd. De kinderen hadden ondertussen kenbaar gemaakt geen prijs te stellen op een carrière op het eigen boerenbedrijf. Ook liepen Mat en Miriam steeds vaker aan tegen moeizame ambtelijke regels, het boeren ondernemen werd ze moeilijk gemaakt. Ondanks dat altijd het boerenbedrijf met veel plezier werd gerund ontwikkelde zich steeds meer de vraag moeten we er mee doorgaan en op welke wijze of moeten we naar iets anders uitkijken. In 2006 was er opnieuw een agressieve ziekte, namelijk "mond en klauwzeer" en dat gebeurde na de varkenspest eind jaren negentig. Het was een tragisch dieptepunt dat ze nooit meer mee wilden maken. Dit was ook de druppel die de emmer liet overlopen en het besluit werd genomen om eens te kijken of er op een andere wijze de Brabantse gezelligheid op de boerderij aan de man/vrouw kan worden gebracht.

